

Sygn. akt III Cz 1664/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR (del.) Joanna Łukasińska Kanty

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycielki B. T.

przeciwko R. T.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

w toku nadzoru na egzekucją z nieruchomości prowadzoną przez Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym w(...) M. K. w sprawie o sygn. akt Km 575/10

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt II Co 3408/10

postanawia:

oddalić zażalenie

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 1664/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 16 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w (...) odrzucił zażalenie dłużnika z dnia 5 października 2015 r. na postanowienie tego Sądu z dnia 17 września 2015 r., którym odrzucono nieopłacone zażalenie dłużnika. W uzasadnieniu wskazano, że zarządzeniem z 21 października 2015 r., doręczonym pełnomocnikowi 10 listopada 2015 r., wezwano dłużnika do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez złożenie czterech odpisów zażalenia oraz uiszczenie opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia – pomimo tego braki formalne i fiskalne nie zostały usunięte w terminie. Orzeczenie oparto o art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie. Podniósł, że w dniu wydania postanowienia nie miał pełnomocnika, a odrzucone zażalenie zostało przez niego opłacone, na co przesłał dowód wykonania przelewu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd Rejonowy poczynił właściwe ustalenia faktyczne jak i prawne, które to Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, uznając za zbędne ich ponowne przytaczanie.

Stosownie do art. 368 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Stosownie zaś do art. 126² § 1 k.p.c. Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata, a zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom.

Mając na względzie powyższe trzeba podkreślić, że Sąd właściwie wezwał dłużnika, do rąk pełnomocnika, żeby ten uiścił opłatę od zażalenia i przedłożył jego odpisy, a co zaś tyczy się podniesionych zarzutów to są one całkowicie nietrafione.

Zgodnie z art. 94 § 1 k.p.c. wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego przez mocodawcę odnosi skutek prawny w stosunku do sądu z chwilą zawiadomienia go o tym. Takie wypowiedzenie zostało wniesione do Sądu dopiero 16 grudnia 2015 r. (data stempla pocztowego). W tej sytuacji, zgodnie z powszechną linią orzecznictwą uznać należy, że doręczenia dokonywane do rąk pełnomocnika przed tą datą były skuteczne (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 r., I PZ 58/02, OSNP-wkl. 2002, nr 20, poz. 7). Przy czym to po stronie dłużnika leżał obowiązek niezwłocznego zawiadomienia Sądu o tym, że wypowiedział pełnomocnictwo, czego jednak nie uczynił. Nie można pominąć również tego, iż dłużnik nie wykazał, że faktycznie pełnomocnictwo zostało wypowiedziane 15 października 2015 r., gdyż z przedłożonego w Sądzie zawiadomienia nie wynika, że pełnomocnictwo zostało w rzeczywistości wypowiedziane w tej dacie - na piśmie adresowanym do r. pr. T. G. brak jest bowiem jakiegokolwiek potwierdzenia odbioru.

Co zaś tyczy się uiszczenia opłaty, to była ona uiszczona od zażalenia z 5 sierpnia 2015 r. (k. 256 akt) i została ona prawidłowo zwrócona dłużnikowi, zgodnie z rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z 21 października 2015 r. – z tej przyczyny nie można uznać, że zażalenie zostało przez dłużnika opłacone.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego zażalenie prawidłowo zostało odrzucone, zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., wedle którego sąd odrzuci zażalenie któregoś braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Zatem, wobec niestwierdzenia wad zaskarżonego postanowienia zarzucanych przez dłużnika, jak i tych branych pod uwagę przez Sąd Odwoławczy z urzędu, orzeczono jak w sentencji.

Reasumując, w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., oddalono zażalenie jako bezzasadne.

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Barbara Braziewicz